

Фонд концептуальних технологій України

Джерельна вода

Спекотно... Дуже спекотно стало на нашій Планеті... Душа розуміє, що навколо коїться щось не зовсім природне...Щось таке, що з точки зору людини, яка звикла відносити все в навколишньому світі до творіння Божого, хтось тягне до пекельного вирію... І цей Момент вже настає... Що робить людина, коли їй спекотно? Шукає малопомітний струмочок з джерельною холодною водою, щоб напитися і втамувати свою спрагу... Що повинна зробити людина, яка потрапила в інформаційний вирій, мета якого – замулити світосприйняття зовсім не потрібними речами? Людині також необхідна чиста та істинна інформація, завдяки якій почнеться руйнування хибних стереотипів та, як наслідок, повернення до головного й єдиного заповіту наших давніх предків - жити по совісті...

Отака вона...

Джерельна вода...

Вступ

*Чимало речей нам не зрозумілі не тому, що
наші поняття слабкі; але тому, що ці речі
не входять в коло наших понять.
К.Прутков.*

Для того, щоб зрозуміти слово «поняття», нам необхідно згадати, як працює наш мозок. Насправді, це не так складно, як хтось вважає, але й не так легко, як дехто може вважати. Просто треба бути уважним і пам'ятати, що за нашими словами стоять ЖИВІ ЯВИЩА, а слова просто вказують на них.

У кожного з нас є ліва і права півкуля головного мозку. Вони виконують різні функції в процесі мислення людини. Ліва півкуля головного мозку «відповідає» за абстрактно-логічне мислення, тобто за володіння мовами (в тому числі і математичної) та логіку. Права півкуля головного мозку «мислить» процесно-образно, тобто «відповідає» за сприйняття образів і процесів в їх повноті та цілісності. Звісно, ліва і права півкулі головного мозку мають працювати злагоджено та гармонійно. Для цього обидві півкулі мають не тільки фізіологічний зв'язок, але й повинні бути розвиненими однаково добре.

За допомогою шести органів відчуття у правій півкулі головного мозку виникають суб'єктивні образи об'єктивного світу. Ці образи – наші відчуття, які оброблені мозком. Вони можуть бути простим набором неупорядкованої інформації, а можуть бути гармонійною системою взаємозв'язків між собою. Тоді таку систему вважають світоглядом.

А «називає» кожен образ окремо своїм словом та всю їх сукупність в цілісному вигляді мови спілкування саме ліва півкуля головного мозку. Так в нашому мозку виникає поняття. **Поняття – це постійне взаємне співвідношення між образом і його словесним вираженням (словом або мовним словосполученням), тобто це стійкий взаємозв'язок між півкулями головного мозку, який виникає при зіткненні розуму людини з будь-яким явищем.**

Розглянемо простий приклад: слово «ключ» викликає у різних людей не однакові асоціації: у домогосподарки виникає образ *ключа від квартири*, у сантехніка – *газового ключа*, у шифрувальника – *кодової групи*, у музиканта – *нотного ключа*, у жителя лісової місцевості виникає образ *ключа – води, яка б'є з-під землі*. Це означає, що слово «ключ» не є поняттям, але словосполучення «*ключ від квартири*» або слово «*джерело*» - це поняття, так як у більшості людей вони викликають одні і ті ж образи.

Вас дивує, чому приділяється «поняттю» так багато уваги? Відповідь проста: людина мислить тільки сформованими особисто нею поняттями. Ви запитаете: що з того? А те, що деякі речі для однієї людини – очевидна дійсність або само собою зрозуміле, а для іншого вони ж – «дурниця» або загадка, яка не має відповіді та роз'яснення – містика.

У процесі розвитку та дорослішання дитини відбувається формування його понять про Всесвіт. Якщо ключові поняття в нього не сформовані або сформовані викривленими під дією порочної культури, то він стає заложником свого нерозуміння і тих людей, хто розуміє більше нього: «*Кожен у міру свого розуміння працює на себе, а в міру свого нерозуміння - на того, хто розуміє більше нього*».

Типи побудови психіки

Професійні психологи можуть здивуватися нестандартним підходом до психології, але будьте добрі, зрозумійте – Вас цьому не вчили, але це дуже важливо для всіх нас...

Важливість цієї тематики визначається наступними міркуваннями:

1. Всередині біосфери активно розвивається техносфера, яка має ландшафт і екологію, а як наслідок і тваринний світ.
2. Техносфера, яка є продуктом матеріалізованої наукової думки, може благотворно впливати на біосферу (*якщо не тисне на неї, а знаходиться в гармонії з нею*) або може руйнувати біосферу (*що, на жаль, зараз відбувається*).
3. Наукова думка є продуктом психічної діяльності людини, а знання і кваліфікація - це тільки додаток до побудови психіки людини.

4. Побудова психіки більшості людей визначає розвиток нашої цивілізації, а тому і майбутнє планети Земля.

Висновок: зміна психіки більшості людей у бік людяного типу побудови психіки – найближча мета еволюції суспільства.

Скористаємося наступним методом для виявлення типу побудови психіки людини:

«Поведінка особи біологічного виду, що називає себе Людиною Розумною, будується на основі взаємодії:

- Вроджених інстинктів і безумовних рефлексів;
- Бездумного автоматичного відпрацювання звичок і засвоєних навичок поведінки в ситуаціях, які дратують;
- Розумного вироблення своєї поведінки на підставі інформації, яка знаходиться в пам'яті, та нової отриманої інформації;
- Інтуїції, яка виходить за рамки інстинктивного і розумного, рекомендації якої надалі можуть бути зрозумілі розумом.

У залежності від того, як всі ці компоненти ієрархічно взаємодіють у психіці індивіда, можна умовно говорити про побудову психіки кожного із нас:

Є люди, чия поведінка підкорена інстинктам, а розум обслуговує інстинктивні потреби (у формі культурних оболонок) і намагається пристосувати до цього служіння інтуїцію. Це тваринна побудова психіки.

Є люди, чия поведінка систематично підкорена різноманітним зомбуючим програмам (наприклад, дотримуються традиції «культурного вживання» наркотиків у свята або відпрацьовують ритуали ідеалістичного атеїзму), а релігійні почуття підмінено егрегоріальними примарами. Це побудова психіки зомбі.

Є люди, чий розум у своєму розвитку не являється заручником інстинктів і різноманітних зомбуючих програм, але тішиться своєю незалежністю від них, відкидає голос совісті та інтуїтивні прояснення, або вони замінені егрегоріальними примарами.

Це демонічна побудова психіки.

*Є люди, чий розум у своєму розвитку спирається на інстинкти, хто прислуховується до інтуїтивних прояслень і будує свою поведінку на підставі **СОВІСТІ**. Це людяний тип побудови психіки, який є нормальним для Людини Розумної, яка розвиває в собі релігійне відчуття*

й займається розкриттям особистого потенціалу в руслі Божого Промислу.

Для людяної побудови психіки вважається нормальною неформальна, недогматична та неритуальна віра Богу по життю та дії в руслі Промислу Божого за своєю доброю волею.

Людяна побудова психіки характеризується тим, що кожен її носій усвідомлює місію людини – бути намісником Божим на Землі, тобто відповідати за наш спільний дім – планету Земля. Згідно цій обставині людина будує свої особисті взаємовідносини з Богом по Життю і свідомо, вольовим порядком відверто сприяє здійсненню Божого Промислу так, як це відчуває і розуміє. Зворотні зв'язки (вказівки на помилки) замикаються Зверху тим, що людина опиняється в тих чи інших обставинах, які відповідають змісту його молитов і намірів. Іншими словами, Бог говорить з людьми мовою життєвих обставин або через їх совість.

Увага до свого внутрішнього та зовнішнього світу – це нормальний стан людини, що дозволяє правильно настроюватися на життя і перебувати у доброму настрої. Люди, з якими зводить нас Доля, несуть корисну і необхідну нам інформацію. У свою чергу ми також повинні допомагати людям на їхньому життєвому шляху, якщо відчуваємо і розуміємо, для чого нас зводить Життя разом.

Концептуальна влада

Багато хто чув і знає про три «незалежні» гілки влади: виконавча, законодавча та судова. Але виникає питання: якщо вони такі «незалежні» одна від одної, яким чином, хто і як узгоджує їх? Наразі важко собі уявити, що держава не розпадеться, якщо вони будуть незалежні, якщо немає єдиного задуму, згідно якого має жити суспільство, і немає суб'єкта управління, який визначає цей задум та втілює його в життя!

В Природі та суспільстві не існує не керованих процесів. Якщо є стійкий в часі процес, відповідно є той, хто цей процес запустив, налаштував у режимі самокерування або безпосередньо ним управляє. Виходячи з цього, робимо висновок, що незалежно від здібності

спостерігача виявити суб'єкта управління процесом, такий суб'єкт завжди існує.

Сьогодні демократія – найпопулярніша тема для обговорення в ЗМІ та спекуляцій в політичних технологіях. Спробуємо розібратися з цим питанням по суті. Демократія в перекладі з грецької мови означає народну владу або владу народу. *Влада – це схильність до управління, яка реалізується на практиці. Управління – це здатність до розуміння мети, визначення способу досягнення мети (тобто визначенню концепції) та власне досягненню вибраних цілей згідно певної концепції.* Таким чином, під демократичним суспільством мається на увазі таке суспільство, в якому народ може на практиці досягти оголошеної мети з допомогою відомою всьому суспільству концепції управління.

При цьому мається на увазі, що народ володіє необхідними навичками в управлінні, а також, що в суспільстві розвинена культура управління та система народної освіти, яка дозволяє готувати самовладну кадрову базу і для висування найбільш обдарованих представників народу в сфері управління, та для можливості правильно й грамотно підтримки здорових і кваліфікованих політичних сил під час виборних демократичних процедур. Це дуже важливо розуміти для того, щоб якщо почуєш або вимовиш слово «*демократія*», не бути схожим на папугу в «демократичній» клітці.

Тепер давайте порівняємо реальність з нашими висновками. Зрозуміло, що сьогодні відсутня в широкому сенсі система народної освіти, яка б дозволяла народу відрізняти політичних маріонеток від високоморальних та здібних управлінців, і система концептуально-методологічної педагогіки, яка дозволяє готувати самовладну кадрову базу з широких верств населення.

Але ж хтось реально здійснює владу в інтересах конкретних суб'єктів, оминаючи суспільний та індивідуальний розум. Інакше б управління в інтересах народу ми всі відчували на собі як справедливе життя, де всі б жили у достатку, а суспільні інтереси були узгоджені на благо всіх, а не трьомстам п'ятдесяти сім'ям, яким за даними агенства «Рейтер» належить 45% світових багатств.

Це означає, що на Землі є тільки два альтернативних задуми (концепції) життєпорядкування: справедливий та несправедливий. Всі нормальні люди прагнуть до справедливого життя, де немає місця паразитизму одних на праці інших. Тому, для того щоб маніпулювати людьми, цей хтось дуже подбав і створив стійкий процес (близько

чотирьох тисяч років) прихованого рабства, коли «*добрими намірами дорога до пекла встелена*». Тобто, реальне управління здійснюється **концептуальною владою** приховано від особи юридично закріплених «незалежних» гілок влади.

Для того, щоб несправедливі цілі задовільняли народ, їх старанно завуальовувала **ідеологічна влада** в привабливих оголошеннях (лозунгах), залишивши маючих добрі наміри «політиків» наодинці з суспільством та його проблемами.

Концептуальна влада – влада людей, здатних породжувати в суспільстві соціальні процеси, які охоплюють життя суспільства протягом багатьох поколінь, що протікає згідно розробленої концепції.

Це найвищий рівень в середині соціальної влади. До неї не потрапляють через виборчі процедури, ритуали посвяти (як це сумно для «обраних»), в неї немає вивісок на кабінетах та юридично закріплених повноважень, в ній діють виходячи з міри розуміння загального розвитку Життя та морального свавілля. Якщо концептуальна влада здійснюється в вузьких кланових інтересах, то вона працює виходячи з антиморального свавілля. Її можна називати «світовою закулісою» або глобальною мафією.

Ідеологічна влада надає задуму життєбудови суспільства (концепції) привабливі для натовпу форми, вона повністю підпорядкована концептуальній владі та обслуговує її інтереси.

Законодавча влада під впливом ідеологічної влади видає закони під розроблену концепцію, тобто юридично укріплює її.

Виконавча влада впроваджує в життя концепцію згідно прийнятих законів.

Судова влада захищає юридично закріплену концепцію від нападів з боку альтернативної концептуальної влади та пригнічує тих, хто не згоден, а також злочинні елементи суспільства. При цьому треба чітко розділяти поняття злочинності від поняття порочності, так як індивід може шкодити суспільству «за законами» або бути справедливим поза порочним законом (тобто бути злочинцем для «юристів»).

Концептуальна влада визначає мету розвитку суспільства, засоби їх досягнення (тобто концепцію) та організовує управління життям суспільства згідно з розробленою концепцією управління.

Способи та засоби управління концептуальної влади

Способи управління бувають: **структурний** (функціональний штатно-посадовий розпис) та **безструктурний** (віртуальні самоорганізуючі системи).

Процес управління включає в себе наступні взаємодіючі складові компоненти:

- Суб'єкт управління (той, хто управляє);
- Об'єкт управління (той, ким управляють);
- Взаємозв'язки між суб'єктом та об'єктом управління (прямі та зворотні);
- Зовнішнє середовище (це те, де або в чому здійснюється процес управління).

Способи та засоби управління концептуальної влади відшліфовувалися тисячоліттями. Звертаємо увагу на те, що засоби управління діють як **взаємозв'язане єдине ціле**. В цьому їх сила й ефективність. Разом з тим вони не рівнозначні за силою та швидкістю дії на суспільство, тобто вони мають чітку **ієрархію** (впорядкованість по значущості та швидкості дії) між собою. З цієї причини ми будемо їх називати **пріоритетами управління** суспільством. Від першого до шостого пріоритету зростає швидкість дії, а сила впливу зменшується. У житті зустрічаються засоби впливу на суспільство, які відносяться одразу до декількох пріоритетів, тому їх поділ носить функціональний, а не фізичний характер.

1) Для здійснення управління необхідно визначити:

- **Стійкість об'єкту за передбачуваністю** його поведінки в процесі управління суб'єктом;
- **Вектор цілей управління** (впорядкований за значущістю список наших бажань, які виражені в контрольних параметрах);
- **Вектор поточного стану** (впорядкований за значущістю список того, що реально існує, який виражений в контрольних параметрах);

- **Вектор помилки управління** (логічна різниця між вектором поточного стану і вектором цілей);
- **Концепцію управління** або сукупність цільових функцій (спосіб досягнення вектора цілей);
- **Вектор управляючого впливу** (засоби досягнення вектора цілей).

2) Згідно методології **Достатньо-загальної теорії управління** управляти суспільством по повній функції управління можливо тільки із застосуванням всіх шести пріоритетів узагальнених засобів управління (вектор управляючого впливу по відношенню до суспільства).

3) Справжнє управління будь-яким процесом можливе тільки **По повній функції управління:**

1. **Розпізнавання фактора середовища**, що впливає на систему.
2. **Формування стереотипу розпізнавання** цього фактора на майбутнє.
3. **Формування вектора цілей** по відношенню до цього фактору і внесення його в загальний вектор цілей.
4. **Формування цільової функції (концепції) управління** на основі рішення задачі стійкості за передбачуваністю.
5. **Організація управляючої структури**, яка несе в собі концепцію управління.
6. **Контроль (спостереження) за діяльністю** структури в процесі управління.
7. **Підтримання працездатності** структури або її ліквідація (при необхідності).

Етапи з першого по четвертий в повній функції управління (ПФУ) відносяться винятково до компетенції концептуальної влади. В толпо-елітарному суспільстві ці етапи та сама концептуальна влада не визначаються «де-юре» (тобто – юридично), але мають місце бути «де-факто» (тобто – фактично).

Концептуальна влада здійснюється, як правило, безструктурним способом за схемою предиктора-коректора. Дана схема за рахунок того, що в ній зворотні зв'язки у процесі управління замкнуті через

передбачуване майбутнє і вектор помилки управління зводиться до мінімуму після завершення кожного циклу ПФУ, дозволяє зберігати високу якість управління у середовищі, яке швидко змінюється.

Силовий пріоритет

*Військові люди захищають батьківщину.
К. Прутков.*

Силовий пріоритет – законні та незаконні силові структури: армія, поліція, міліція, збройні формування, терористи та т.п. Управління суспільством тільки силовим пріоритетом не довготривале та не ефективно, тому що потребує великих витрат, а результати управління дуже нестійкі та недовготривалі. В житті цей пріоритет зазвичай використовують в крайньому випадку, в комплексі з ідеологічним пріоритетом. «Світова закуліса» не має Батьківщини або національності, вона не пов'язує свою долю з конкретною державою, народом та його майбутнім, вона використовує будь-яку державу та її силові структури на свій розсуд.

Наприклад, відпрацьований прийом цькування держав, народів або релігійних конфесій один з одним з метою їх ослаблення та можливості наживи на війні за рахунок виконання воєнних наказів або прямого лихварства, так як бойові дії потребують дуже великих витрат та ресурсів. Статистичні дані, опубліковані в США напередодні першої світової війни (в 1914р.) показують, що поза державним боргом 3 млрд. доларів зовнішній борг США Західній Європі перевищував 7 млрд. доларів. Після закінчення першої світової війни вже навпаки, Європа заборгувала США 20 млрд. доларів. Таким чином, після закінчення спровокованої війни лишаються руїни від колишніх сильних держав (небажані «світові закуліси») та третя сторона, яка розбагатіла. Газета «Червона Зірка» від 14.14.2005р. повідомляє, що для розрахунків з США по «ленд-лізу» («допомога» СРСР в другій світовій війні від США) Росія повинна сплатити США до 2030 року суму, яка перебільшує 600 млн. доларів. Як кажуть, коментарі зайві.

Сенатор (колишній президент США) Гаррі Трумен на наступний день після нападу фашистської Германії на СРСР сказав: «Якщо ми побачимо, що перемагає Германія, нам треба допомагати Росії, а якщо перемагатиме Росія, необхідно допомагати Германії, таким чином, нехай вони вбивають один одного якнайбільше».

Другий приклад, коли використовують збройну силу однієї держави під виглядом її інтересів проти держав, які «провинилися» з метою «світової закуліси», при цьому, коли закінчується війна, витрати з багатьма питаннями покладають на голів держав та замінюють їх на нових. Покійного президента колишньої Республіки Югославії С.Мілошевича і президента Іраку С.Хусейна вже замінили. Можливо, на черзі президент США та інші «лідери» Заходу, які самі не є суб'єктами, а є об'єктами в глобальній політиці, так як їх використовують, поки вони потрібні, але в перспективі вони дуже ризикують залишитися біля розбитого корита. Так, наприклад, події, які відбулись 11.09.2001р. в США, продемонстрували, що адміністрація Білого дому є заложником глобальної політики, а ті, хто реально керує в США, лишилися в тіні, підставивши багато людей під кулі та вибухи, в тому числі далеко за кордонами Сполучених Штатів Америки.

В новітній історії стали модними зміни небажаного режиму за допомогою «опозиції», озброєною та профінансованою «третьою стороною». При цьому учасники перевороту впевнені у своїй самостійності, поки влаштовують організаторів революцій та змінюють на нових за необхідністю. Для підготовки «революційної» ситуації або для нагнітання напруги використовується тероризм, який працює на конкретні цілі «світової закуліси», а не на виконавців терору та їх організаторів.

З метою підведення суспільної думки в бік укріплення «владних» структур випускають небезпечних для суспільства злочинців з тюрем, провокують масові безпорядки, погроми, а через деякий час можна «сильною» рукою наводити порядок в країні, навіть до встановлення фашистського режиму.

Приклади у світовій історії кожен може привести сам. Достатньо відповісти на питання, кому вигідні результати збройного конфлікту або масових безладів? Але не поспішайте все вимірювати грошима. Важливий контроль над регіоном та його ресурсами, а гроші потім потечуть рікою на «законних ринкових» підставах.

Силовий пріоритет може вирішити проблему швидко, але не на довго. Тим більше це інструмент агресії, який можна побачити, легко виявити та організувати опір агресору. Тому «світова закуліса» вдається до агресії за допомогою більш високих (міцних) пріоритетів управління: методом «культурної співпраці».

Генетичний пріоритет

Не тий, Іванку! Козликом станеш...

Народна казка

Генетичний пріоритет - наркотики (алкоголь і тютюн в тому числі) та різноманітні засоби, які пригноблюють генетику (харчові добавки, косметика, гена інженерія та т.п.), а також в цілому **життя та здоров'я** не тільки теперішнього покоління, але й **багатьох наступних поколінь**.

Передбачаючи здивування з приводу того, що генетичний пріоритет не можна назвати пріоритетом управління, тому що фактично – це наше сьогодення, наведемо широко відомий приклад з історії захвату європейцями Південної Америки. Після невдалих спроб «блєдноліцих» підкорити сміливих та гордих «краснокожих» за допомогою силового пріоритету, їх просто споїли «вогняною водою». Причому так, що зараз корінні жителі Америки – рідкість, а американцями називають негрів (колишніх рабів, завезених з Африки) та агресорів – емігрантів європейців. Достатньо серйозно задуматися над цим уроком історії і стане зрозумілим той жах, який називається алкогольний геноцид.

З точки зору Всесвітньої організації охорони здоров'я алкоголь класифікується винятково як наркотичний засіб. Але торгівля алкогольною продукцією не переслідується згідно діючого законодавства спецслужбами, а на табличках багаточисленних вино-горілчаних магазинів немає надпису «наркотики 24 години на добу». Це приклад з підміною понять, коли алкоголь та тютюн «де-факто» наркотики, але «де-юре» легальний бізнес наркобаронів, які на свої великі прибутки

купають думку аморальних авторитетів-медиків, які приховують згубність алкогольної отрути та пропагують «культурне вживання».

Сьогодні починають нав'язувати в суспільстві (особливо серед молоді) нове неправдиве поняття про те, що пиво - це не алкоголь, а тим більше не наркотик. Цей наркотик придуманий древньоєгипетськими жрецькими з метою управління людським стадом. «Світова закуліса» - це прямі нащадки та продовжувачі древньоєгипетських жреців. Протести рядових лікарів-наркологів не чути серед куплених голосів безвідповідальних «зірок» масової культури. Для натовпи створюються кумири, які роблять свою справу. Для інтелігентного натовпу також створюють «наукових авторитетів», які виконують на рівні економічного пріоритету замовлення глобальної мафії.

Людина приходить в цей Світ з невикривленою психікою та генетикою, з єдністю емоційної та смислової побудови Душі. В такому настрої людина радіє кожному новому дню, Сонцю, траві, метелику, спілкуванню з друзями та близькими, у неї немає потреби у наркотиках. Вона не здатна на ті безглузді вчинки та шкоду, які чинить потім, коли руйнує першою чаркою цю безцінну єдність емоційної та смислової побудови Душі. Вона позбавляє себе **РОЗРІЗНЕННЯ**, інтуїції, релігійного відчуття віри **БОГУ** безпосередньо за совістю та її захисту.

При наступному вживанні спиртного починається руйнування головного мозку й гноблення генетики та психіки організму людини. Алкоголь знімає стрес разом з мозком! При цьому ви будете відчувати різницю щасливого дитинства та дорослого життя все сильніше, поки не забудете взагалі відчуття щастя. **«Культурне пияцтво» - це жорстокий обман «світової закуліси», за який будете платити не тільки ви, але й ваші нащадки, які ні в чому не винні!**

Для того, щоб повернути повноцінне відчуття Життя, людині необхідно морально та інтелектуально вдосконалюватися 3-4 роки, повністю прийняти **абсолютну тверезість**, тому що **іншої тверезості не буває!** Ще не пізно стати вільною Людиною.

Цнотливість та вірність подружжя – це перевірений часом звичай наших мудрих предків для збереження своєї генетики, а значить здоров'я наших нащадків. Телегонія – це вплив розпусного статевого життя на потомство, під впливом накладування один на одного біополів багатьох статевих партнерів. Існує думка, що під час статевих відносин відбувається резонанс біополів партнерів, у результаті яких відбувається

підлаштування біополів один до одного та обмін генетичною інформацією. З цього приводу в щасливих парах подружжя стає схожим один на одного, а їх діти не обтяжені проблемами батьків.

Життя батьків може не скластися в першому шлюбі. Але це не означає, що вплив телегонії обов'язково негативний, це залежить від Кохання та бажання батьків виховувати здорових дітей. У випадку розпусного життя, приготуйтеся до терпіння: Ваші діти не винні за ваші пороки...

Людина в процесі життя повинна засвоїти генетичний потенціал розвитку, який обумовлює засвоєння та розвиток Культури предків. Якщо суспільство дозволяє піддавати себе тютюнопалінню, алкоголізму або іншим наркотикам, то воно ризикує зруйнувати багатовікову Культуру своїх предків, їх Духовну спадщину та перетворитися в етнографічну сировину для глобальної мафії.

Багато негативних політичних подій останніх двадцяти років не змогли б відбутися в тверезому суспільстві.

Економічний пріоритет

*«Дайте мені керувати грошима країни, і мені не буде ніякого діла до того, хто створює її закони»
М.Ротшильд*

Світова кредитно-фінансова система – головний **засіб** економічного пріоритету. Вона збирає безструктурно в єдине світове господарство економіки більшість країн світу. При цьому той, хто друкує світову валюту (грошові знаки), отримує прибуток як різницю між номінальною вартістю купюри та її собівартістю – сеньорадж (для 100\$ купюри сеньорадж приблизно дорівнює: $100\$ - 0,1\$ = 99,9\$$). Тобто зелена доларова макулатура обмінюється на будь-які матеріальні цінності та енергоресурси. Уявіть собі, яка різниця в затратах праці та ресурсах при видобуванні газу, нафти або інших корисних копалин, в промисловості електроенергії або промислових товарів, у вирощуванні сільськогосподарської продукції: **й** все це в обмін на цифри в комп'ютері

«федеральної» резервної системи США (скорочено ФРС США - це **приватна комерційна лихварська контора**) або обмін на папірці, під назвою «долари».

Лихварство – головний спосіб економічного пріоритету.

Рентабельність сільського господарства (за умови річного циклу), промисловості та сфери послуг значно нижчі за ціни кредиту (ставки лихварських відсотків). Виробник змушений для повернення кредиту збільшувати ціну – це головна причина інфляції. При цьому в середньому ціна товарів та послуг на половину складається з ціни кредиту, а це означає, що споживач, який купує товари та послуги за завищеною ціною, платить половину вартості лихварю, який нічого не виробляє та не несе відповідальності за ризик як товаровиробник або підприємець. Таким чином завдається шкода національній економіці в «неугодних» країнах, а в G 7 (промислово-розвинені країни) позичковий відсоток має бути нижчий середнього рівня рентабельності – це головна причина їх розвитку.

Між-народні лихварські структури «саджають на кредитну голку» неугодні країни, для того, щоб вони не мали змоги повернути борги протягом багатьох поколінь, які б працювали на «законних» підставах в інтересах **між-народних** лихварів (банкірів). У результаті таких примітивних способів здійснюється оббирання населення більшості промислово-нерозвинених країн.

Прибутки від такого «законного» бізнесу дозволяють скуповувати політиків та законодавців «незалежних» держав, а також авторські права на будь-які патенти. Потужність цього пріоритету можна відобразити приказкою: **«там, де не зможе пройти військо, пройде віслук, нав'ючений золотом».**

Важливо зауважити, що в сучасному суспільстві для виробництва якогось товару або послуги необхідні енергоносії. Ціни на енергоресурси обумовлюють всі ціни на товари та послуги. Це означає, піднімаючи ціни на газ, електроенергію, нафтовий мазут або бензин спричиняє лавинний процес багаторазового підняття цін на всі товари та послуги. **Це механізм розкрутки інфляції**, після якої в державі не вистачає готівки для взаєморозрахунків в економіці (*колишньої кількості грошей не достатньо, так як дуже зросли ціни*). При цьому навівається думка про

неможливість друкування своїх грошей (лякають суспільство збільшенням інфляції, говорять неправду про те, що емісія та інфляція – це синоніми), але переконують в необхідності взяти в борг під відсотки чужі кошти, і коло стає замкненим.

У суспільстві культивується міф, що гроші роблять гроші або про те, що гроші повинні працювати, але це – величезна нісенітниця – **працюють тільки люди**, а гроші не можуть нічого робити, і не можуть працювати, але при цьому красти гроші «культурно» можуть махінатори ринку фінансових послуг.

Необхідно зробити роз'яснення механізму протистояння цьому пограбуванню. Насамперед, треба друкувати достатньо своїх грошей для забезпечення своїх товарів та послуг, а також для розвитку своєї економіки (під довгострокові інвестиції в суспільно корисні проекти). При цьому сеньоранж від грошової емісії належить виключно своїй державі, а не Центральному банку, який є аналогом ФРС США. Наступний крок: торгувати своїми товарами за кордон (у нас позитивне торгівельне сальдо, тобто ми продавати можемо більше, ніж купувати) тільки за свою валюту, щоб відновити паритет валютних обмінних курсів.

У термінах Достатньо-загальної теорії управління преїскурант – це вектор помилки управління народним господарством. Інфляція (зростання загального рівня цін) або нестача товарів першої необхідності – це результат поганого управління економікою, а не «об'єктивна» ринкова стихія.

В основу забезпечення валюти мають бути покладені енергоресурси, так як ми зараз живемо в техносферній цивілізації. Це дозволяє реально порівняти вартість товарів різних галузей.

Можливо, прирівняти кіловат годину до однієї гривні, тобто ввести енерго – гривню, яка буде найзабезпеченішим засобом платежу, тобто йти твердим обмінним курсом. Після таких заходів, питання про піднімання цін на енерго – тарифи відпаде саме собою.

Необхідно прибрати спустошуючу міжгалузеву конкуренцію, але стимулювати внутрішньогалузеву конкуренцію в економіці. Правильним буде поєднання макроекономічного планування з мікроекономічною ринковою конкуренцією в сфері **демографічно обумовлених суспільних потреб**.

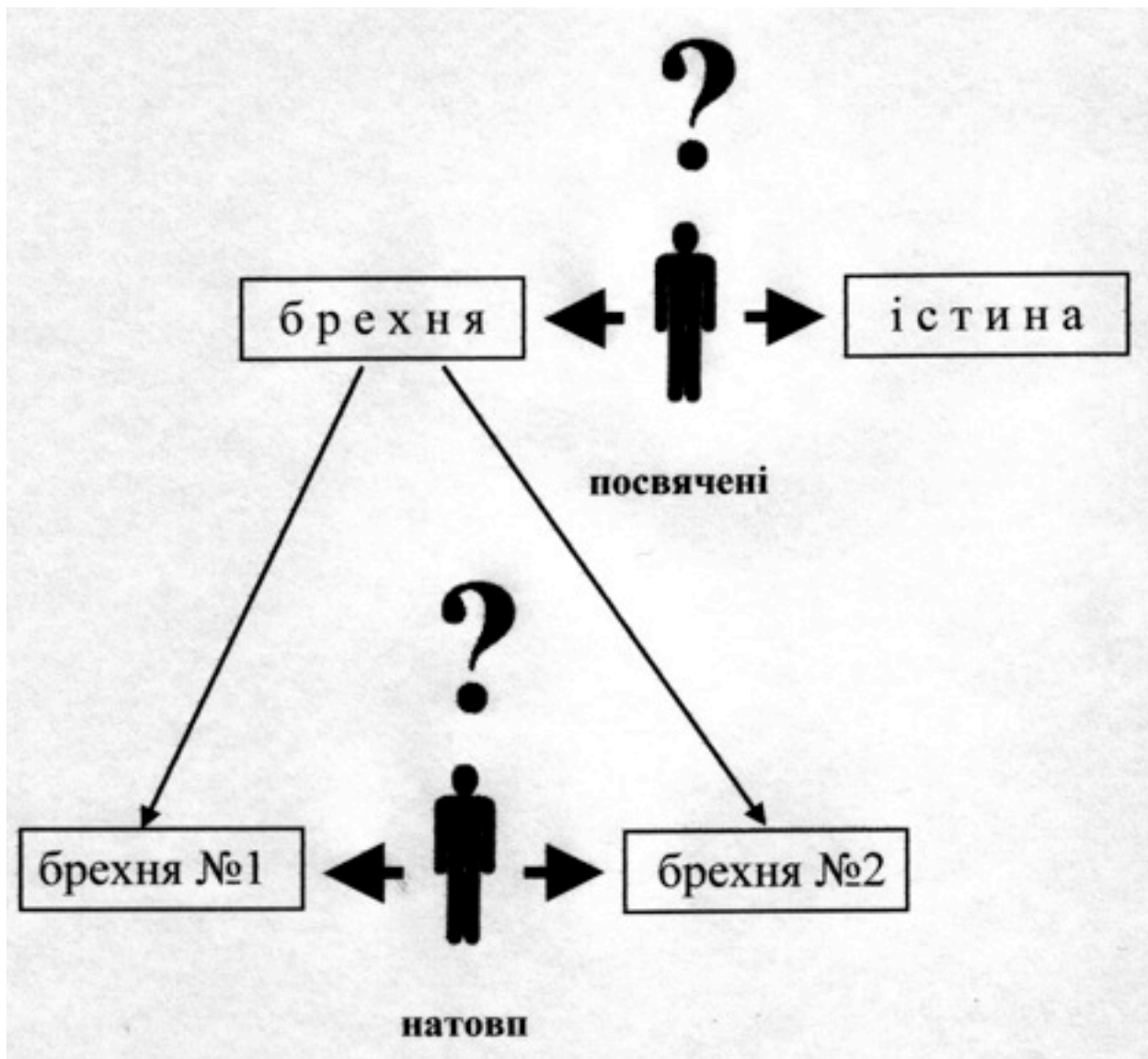
Казка про «саморегуляцію» ринку – це робота дефективних «економістів». Ринок може налаштуватися тільки на максимальний прибуток: наркотики, проституцію, злочинність та торгівлю зброєю, а все решта повільно самоліквідується. Ринок не самоціль, а засіб задоволення демографічно обумовлених суспільних потреб. Для цього ринком треба управляти в інтересах всього суспільства. Наукове управління екомічною політикою завжди має у практичному житті позитивний соціальний результат тоді, коли все суспільство має достаток та стимули для розвитку. Якщо такого результату немає, то це просто «наукове» шахрайство!

Фактологічний (ідеологічний) пріоритет

Багато людей подібні на ковбасу: чим їх наповнять, те і носять в собі.

К.Прутков

Фактологічний (ідеологічний) пріоритет – це прикладна фактологія усіх галузей знань: **ідеології, технології та релігійні вірування**. Схема маніпулювання думкою суспільства (введення в оману) надається нижче:

Якщо Ви знаходитесь на позиції верхньої людини, то рано чи пізно, хоч і шляхом помилок, обов'язково прийдете до істини. Але якщо ви знаходитесь на позиції нижньої людини, вам необхідно вибирати з двох неправд найменшу. Але до істини ви не доберетеся, навіть якщо будете шукати її десь посередині.

Якщо ви відкриєте філософський словник і прочитаєте статтю під назвою «Закон єдності та боротьби протилежностей», а потім спробуєте намалювати схему його дій, то отримаєте малюнок, дуже схожий на нижню частину нашого малюнка. Але винайшли її задовго до того, як з'явився Історичний матеріалізм. Коли суспільству набридала одна брехня, йому вчасно підсували іншу. Наприклад, «коливання» від ідеалізму до матеріалізму і навпаки.

У такий спосіб розгойдують «маятник історії» до сьогодні. Але період коливань постійно скорочується й досить скоро за «законом часу» він зупиниться. І тоді толпо-елітарна піраміда зруйнується. Тоді міра пекельності подій буде залежати від того, що кожен із нас сьогодні привносить у Світ. Безвідповідальність – це ілюзія людини з натовпу

(незалежно від його соціального статусу), який відійшов від свого головного призначення – бути Людиною та нести в Світ Лад. Ми всі можемо виключити кривавість з нашого життя, якщо будемо співучасниками в культурному перетворюванні суспільства.

Головна роль цього пріоритету колись відводилась релігійним конфесіям та політичним ідеологіям. Сьогодні на перший план виходять засоби масової інформації, які навіть вже можна називати «четвертою владою» або ідеологічною владою. Перш ніж здійснити в суспільстві будь-який сценарій, старанно формують думку в суспільстві за допомогою політтехнологів та «піарщиків», і тільки після цього діють за економічним, генетичним та силовим пріоритетами.

Покоління людей, яке виросло у час телебачення та Інтернету, сприймає дійсність опосередковано та в хибному вигляді. Виявити в шаленому інформаційному шумі корисний сигнал не вчать ні школа, ні ВУЗи.

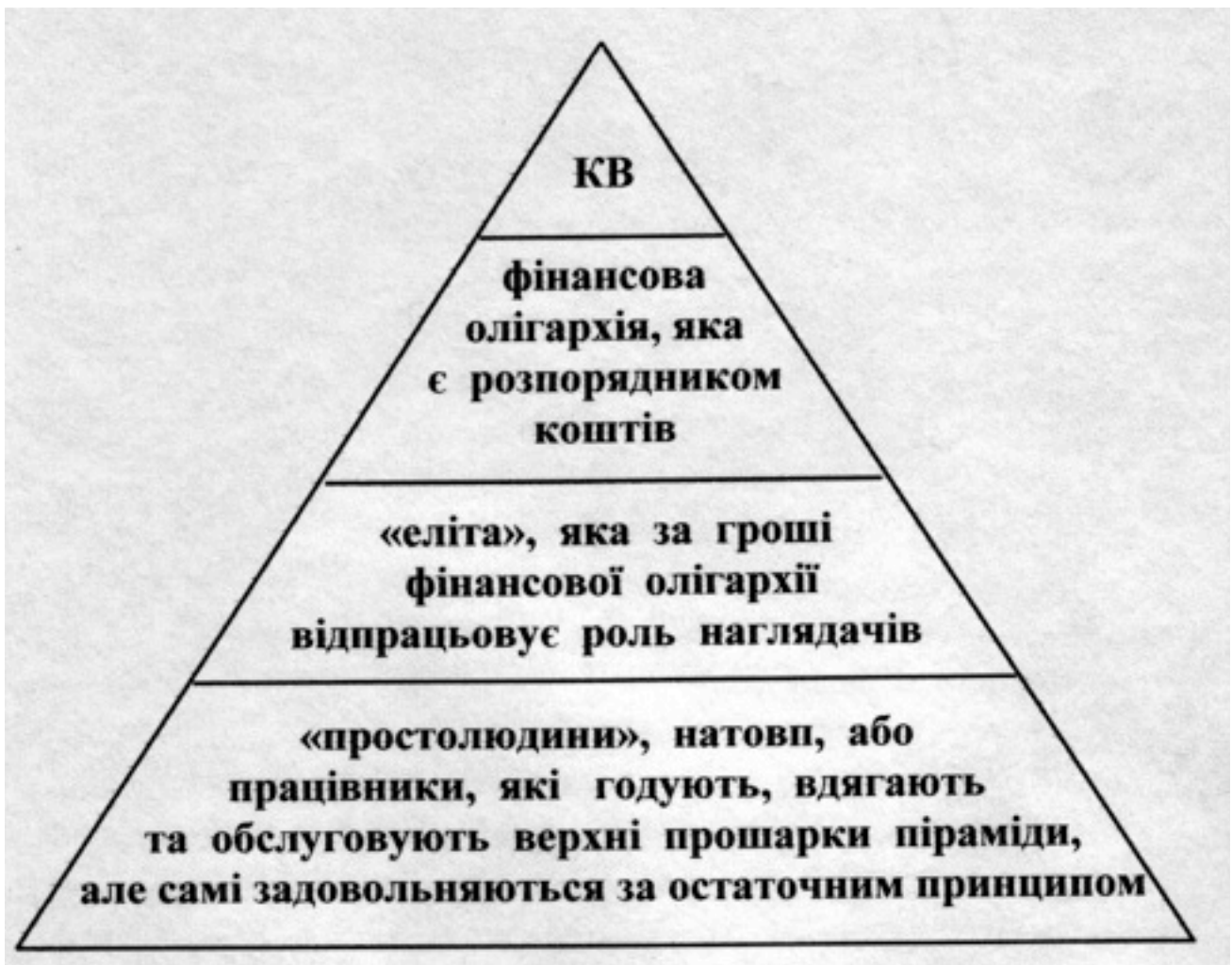
Розрізнення – це здатність людини при різному рівні шуму виділяти будь-який корисний сигнал та на основі його розрізнити процеси (явища) в їх ієрархії та взаємного вкладання одне в одне. Розрізнення залежить від моральності людини та його уважності до Життя.

Саме преса, телебачення, кіно та система освіти допомагають формувати поняття кожній людині. *Це безструктурний спосіб управління суспільством.* Нав'язування хибних понять, приховування головних понять або їх викривлення – це засіб зомбування суспільства.

У суспільстві розвинена порочна культура – спиратися на думку «авторитетів» або «священних писань». Звідки і для чого з'являються «авторитети» та «священні писання» замислюватися та обговорювати не прийнято, а іноді навіть «непристойно».

Вам пропонується замислитись. Насправді, Людині даровані розум, совість, відчуття міри та вільна воля саме для того, щоб вона їх використовувала на Благо суспільства. Людина не може мислити чужими поняттями, навіть якщо вони правильні, за неї їх ніхто не сформує. Розумом сусіда не проживеш. Тільки сама Людина за своєю доброю волею може змінити своє життя на краще, і це означає, самотійно будувати свою долю.

Нижче надається схема побудови толпо-елітарного суспільства, яка показує ієрархічну структуру, яка замикається на концептуальну владу (КВ).

Стійкість такої піраміди залежить від монополії на знання про управління суспільством. Якщо Знання стануть здобутком всіх людей, тоді толпо-елітарна піраміда зруйнується. Тільки в такому разі можна говорити про рівні можливості всіх людей та демократію.

Хронологічний пріоритет

*Що може бути кращим? – порівнявши минуле, звести його з теперішнім.
К.Прутков.*

Хронологічний пріоритет дозволяє бачити «загальний хід речей», тобто **направленість** розвитку процесів у суспільстві та Природі. Це повна та невикривлена **історія** всіх галузей знань.

У давні часи для багатьох поколінь світ лишався технологічно незмінним протягом століть. Поступово в процесі оновлення технологій

(соціальний час) скорочувався термін життя наступних технологій. Її заміна на аналогічну більш сучасну нову технологію потребувала від людей їх професійного розвитку. В середині ХХ століття термін придатності технологій зрівнявся з тривалістю активного життя людини, він став дорівнювати періоду зміни людських поколінь (біологічний час). Це призвело до соціальних потрясінь у суспільстві, зумовлених незмогою глобальної мафії управляти застарілими методами.

Зараз кожна людина може побачити, що за час активного життя одного покоління людей змінюється декілька технологічних поколінь як в техносфері, так і в соціальній сфері. Отже, вперше за історію людства, соціальний час випереджає біологічний час: частота соціальних процесів випереджає частоту біологічних процесів у суспільстві. Про такий стан речей людство було попереджене дуже давно. Це так званий апокаліпсис, який вже наступив.

У результаті вищезгаданих процесів відбулася **зміна логіки соціальної поведінки в суспільстві**. Насамперед, це виражене в необхідності навчитися вчитися, так як професійні знання швидко стають застарілими. В свою чергу це впливає на методику засвоєння та пошук необхідної інформації. Зміна логіки соціальної поведінки в суспільстві призвела до того, що глобальній мафії стає все важче морочити людям голову, а люди в свою чергу приречені на біди, якщо не будуть розвиватися адекватно соціальному часу в ладі з іншими людьми, Природою, Космосом та Богом.

Історію суспільства неодноразово намагалися переписати чергові революціонери для своїх політичних потреб. Люди, які не знають повну та правдиву історію людства, приречені зараз та в майбутньому на біди. **«Світова закуліса» позбавляє суспільство безцінного досвіду предків та справедливої моральної оцінки подій**. Це дає змогу глобальній мафії маніпулювати свідомістю народу.

Але регулярно стають відомими факти, які не вкладаються в «наукові» канони історії і повністю спростовують офіційно поширений історичний міф.

Історія суспільства повинна бути здобутком народу, при цьому можна судити про її правдивість згідно її стійкої цілісної картини взаємозв'язаних процесів розвитку регіональних цивілізацій, який охоплює глобальний історичний процес, управління яким здійснюється концептуальною владою. Якщо з'являються нові історичні факти, то

достовірна історія не руйнується, а гармонійно доповнюється ними, чим стає більш зрозумілою людям.

Багато «відомих» подій викривлені і продовжують спотворюватися на наших з вами очах. Згадайте про те, як викладають історію Другої світової війни навіть у нашій країні, не говорячи вже про країни так званого «золотого мільярду». Люди старшого покоління можуть порівняти вигадку та реальні події, які вони пам'ятають, а молоде покоління вже залежить від «казкарів» історичних міфів. Але народ обов'язково визнає історичну правду, так як «горобця за пазухою не втримаєш».

Сучасна цивілізація є послідовницею колишніх цивілізацій Землі, які загинули в наслідок глобальних катастроф, обумовлених безвихідністю і порочністю їх розвитку для засвоєння генетичного потенціалу розвитку людства. Розподіл людей по кастах та генна інженерія робили з одних представників суспільства «богів», а з інших – «зброю». Наприклад, багато хто з людей патологічно боїться відповідальності за себе і надає перевагу «розумнішій», вважаючи, що таким чином вона перекладає відповідальність на іншу. Навіть якщо хтось виявляє ініціативу, але при цьому зазвичай думає одне, говорить про друге, а робить третє, в нього виходить «як завжди».

У концептуально владних суб'єктів бажаний результат, отриманий на практиці, співпадає з поставленою метою, а стійкість цього результату залежить від їх моральності та розрізнення. В яку статистику хто потрапляє та з якої причини, не прийнято обговорювати, але варто задуматися.

Світоглядний пріоритет

*Речі бувають величними і малими
не тільки за волею долі й обставин,
але й у розумінні кожного.*

К.Прутков

Головною світоглядною помилкою є переконливість, що наука та релігія мають протиставлятися одна одній. **Релігія** перекладається з латинської мови українською як «**взаємозв'язок**» та відповідно означає не конфесію або віровчення, а по-перше: **те, що ґрунтується на поєднанні людини з Богом** (без будь-яких ритуальних посередників – паразитів) та по-друге: **те, що об'єднує людей між собою** (на відміну від конфесій, які роз'єднують). Наука осягає те, що вже створено (визначено). Таким чином, для уважної людини **наука та релігія** взаємно доповнюють одна одну, створюючи **єдине живе ціле**.

У людини є два світи: внутрішній (суб'єктивний) та зовнішній (об'єктивний). Зовнішній світ віддзеркалюється у внутрішній завдяки **світогляду** (системи поглядів на світ) та постає перед нами як **світорозуміння** (система ключових понять про світ), тобто, який світогляд, таке і світосприйняття. В свою чергу, **яке світорозуміння, такі й результати в практиці Життя**.

Усі світогляди можна звести до двох різновидів: *я - центричне* (коли свої думки з ключових понять людина будує, починаючи з себе) та *Бого-центричне* (коли свої думки з ключових понять людина будує, починаючи з образу Божого). При цьому необхідно звернути увагу на те, що образ Бога не має жодного відношення до попівських вигадок.

У сучасному науковому світі поки що домінує «я – центричний світогляд». Ключовими поняттями в ньому є: матерія, енергія, простір та час. Цей світогляд бере початок з древньоєгипетського культу Амона. Як це не дивно, але матеріалістична наука до цього часу дотримується поглядів матеріалістичного атеїзму на основі ідеалістичного атеїзму древньоєгипетського культу Амона. Результат такого світогляду – визнання випадковості (які не можна нічим пояснити), але не визнання вищого розуму (ієрархічно найвищого всеохоплюючого управління в термінології ДЗТУ).

У Бого-початковому світогляді ключовими поняттями є: **матерія, інформація та міра**. Матерія – це все, що навколо нас, тобто матеріальний світ. Інформація (образ) – це те, яким чином (образом) існує та перетворюється матеріальний світ. Міра по відношенню до матерії – це матриця її можливих станів (приклад – періодична таблиця Д.І.Менделєєва; другий приклад – агрегатні стани речовин). Міра по відношенню до інформації – це спосіб її кодування (приклад – один і той самий пейзаж або музичний твір ми пізнаємо, сприймаючи не залежно від матеріального носія інформації та способу його кодування). Таким

чином, **Світ** – це цілісний нерозривний процес триєдності матерії – інформації – міри, а Вищий Розум – це той, хто обумовлює буття Світу – багаторівневу матрицю, яка має безліч варіантів, або – міру. **Життя - це є БОГ і створений НИМ Всесвіт.**

Результат Бого-початкового світогляду: весь Світ цілісний і взаємозв'язаний причинно-наслідковими обумовленостями, а випадковістю називається закономірність, яку людина не може пояснити.

Простір та час поняття суб'єктивні. Вони виникають при співвідношенні одного матеріального об'єкту або процесу, що відбувається з іншим, який суб'єктивно обирається в якості еталонного. Енергія – це матерія, в якій не можна визначити агрегатний стан, або результат перехідного процесу матерії від одного свого стану до іншого. Таким чином, «головне питання філософії» втрачає свій зміст як з позиції матеріалістичного атеїзму, так і з позиції ідеалістичного атеїзму.

Філософія по-слов'янськи означає любов до мудрості або любомудрість. Всім відомо, чим розумна людина відрізняється від мудрої: розумна спочатку потрапляє в безглузду ситуацію, а потім знаходить із неї розумний вихід; мудра Людина не потрапляє в таку ситуацію, дякуючи можливості передбачення. Таким чином, **основне питання любомудрості – здатність передбачати наслідки діяльності суспільства людей.**

Бого-початковий світогляд дає цілісне бачення світу у вигляді мозаїки, яка деталізується в результаті процесу науки та розвитку особистості. Такий світогляд іншими словами називається **мозаїчним**.

Весь Світ ми бачимо, як безліч взаємовкладених (взаємозв'язаних) коливальних процесів (подій). Біосфера – окремий вкладений процес всередині навколишніх його процесів: планета Земля, Сонячна система, та інші згідно ієрархії... Людство є частиною Біосфери, і як наслідок, Глобальний історичний процес є окремим вкладеним процесом у Біосфері планети Земля. Всередині Глобального історичного процесу відбуваються окремі вкладені процеси розвитку і перетворення регіональних людських цивілізацій.

Світоглядний пріоритет дозволяє розрізнити окремі процеси у їх взаємозв'язках та ієрархіях як в житті окремого суб'єкту, так і в житті всього суспільства, а також в цілому в Житті.

Книга написана на основі концептуальних знань, які може отримати кожен бажаючий, щоб застосовувати їх у повсякденному житті і зможти вийти на якісно новий рівень світорозуміння та світосприйняття, й побачити себе не піщинкою великої пустелі, а хвилиною на безкрайому просторі життя – відчувати себе частиною Всесвіту.

